

בש"פ 6405/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 6405/21

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד ב-
מ"ת 67556-06-21 מיום 26.9.2021 שניתנה על ידי
השופט מיכאל קרשן

תאריך הישיבה: כ"ז בתשרי התשפ"ב (3.10.2021)

בשם המבקש: עו"ד יעקב שקלאר

בשם המשיבה: עו"ד שרית משגב

החלטה

1. לפני ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט מ' קרשן) במ"ת 67556-06-21 מיום 26.9.2021, בגדרה נקבע כי העורר ישוחרר לחלופת מעצר לאחר תום עדויות המתלוננים בתיק, ולא יאוחר מיום 27.10.2021.

רקע והשתלשלות ההליכים

2. נגד העורר הוגש כתב אישום מתוקן הכולל שבעה אישומים, שבכל אחד מהם מיוחס לו ביצוע עבירה של מעשה מגונה בקטין שטרם מלאו לו 16 שנים. עבירה לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) ובנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

3. בתמצית יתואר כי על פי עובדות כתב האישום, במהלך החודשים ינואר-מאי 2021, בעתשימשכמאמן קבוצת כדורסל לקטינים בני 13-15, פגע העורר מינית במספר הזדמנויות בשלושה קטינים חברי הקבוצה, א.א. יליד 2008, ב.ב. יליד 2007 ו-ג.ג. יליד 2006 (להלן: המתלוננים). במסגרת מפגשים אישיים עמם, אשר התרחשו בחדרים סגורים, נהג העורר להושיב את המתלוננים על ברכיו ולעסות את שריריהם, ובחלק מהמקרים ליטפם בישבנם ובאיברי מינם מעל בגדיהם, במספרפעמיםכאשראיברוזקור.

4. יחד עם כתב האישום הגישה המשיבה בקשה למעצר העורר עד תום ההליכים.

5. ביום 8.7.2021, ולאחר הסכמת בא-כוח העורר דאז לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, הורה בית המשפט המחוזי על מעצר העורר עד לקבלת תסקיר בעניינו. הודגש, כימעשיהעורר מקימים חשש לפגיעה בשלומם הנפשי של המתלוננים, ולכישלבצע בדיקה מעמיקה בידי שירות המבחן. בדיון שנערך אותו היום הודיעה המשיבה כי אינה מתנגדת לשחרור העורר ממעצר, לאחר העדת המתלוננים בבית המשפט.

6. במועדמאוחריותר ולאחר שהחליףאתבא-כוחו, התנגד העורר לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר וניתן לו לטעון בעניינים אלו.

7. ביום 14.9.2021 הוגש תסקיר מבחן בעניינו של העורר, במסגרתו צוין כי התנהלותו "לא מותאמת וחסרת גבולות... וממוקדת בסיפוק צרכיו הרגשיים והמיניים". שירות המבחן העריך כי "קיים סיכון לפגיעה מינית בקטיניםמצדהעורר, בעיקרעלרקעשלכרותמוקדמתויוחסימרות". עםזאת, לאור היעדר עבר פלילי בעניינו של העורר, חוותו את המעצר "כגורם הרתעה משמעותי", וכן התאמתםשלמפקחיםמוצעים, שירות המבחןהמליץ על שחרורו למעצר בית.

בהתייחס למצבם הנפשי של המתלוננים, תיאר שירות המבחן כי בשיחה עם הוריהם של שניים מהמתלוננים עלה כי כיום הם מלווים ומטופלים רגשית וחווים לחץ רגשי סביב מתן העדות. לצד זאת, מסרו הורי המתלוננים כי העורר לא יצר קשר עמם במהלך מעצרו הנוכחי.

8. בהחלטה מושא הערר מיום 26.9.2021, קבע בית המשפט המחוזי כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של העורר, וכי קמה בעניינו עילת מעצר של מסוכנות, לאור מהות המעשים המיוחסים לו. עוד נקבע, כי בעניין העורר מתקיימת עילת מעצר של חשש משיבוש הליכי משפט, בשל גילם הצעיר של המתלוננים וטיב מערכת היחסים בינם לבין העורר.

בית המשפט קבע כי אףמבלילהכריע האם פגיעה אפשרית בשלומם הנפשי של נפגע עבירה יכולה לעלות כדי

עילת מעצר של מסוכנות, שחרורו של העורר ממעצר בעת הזו עלול לפגוע בעדות המתלוננים נפגעי העבירה, נוכח השפעת העורר על המתלוננים ומערכת היחסים ההדוקה ביניהם, שהתאפיינה "בהערצתם" כלפי העורר.

בית המשפט סמך קביעתו על חומר הראיות הלכאורי, שכלל בין היתר דו"ח סוציאלי בעניינו של הקטין ב.ב., ממנו עלה כי הלה חושש מאוד ממפגש כלשהו עם העורר, וכי הדבר עלול לשבש את הביטחון שהשיג עד כה במסגרת הטיפול. לנוכח האמור, ובשל העובדה שהמתלוננים צפויים היו להעיד בימים 29.9.2021, 13.10.2021 ו-26.10.2021, הורה בית המשפט כי העורר ישוחרר לחלופת מעצר מייד בתום עדויותיהם המוקדמות של המתלוננים, ולא יאוחר מיום 27.10.2021.

טענות הצדדים בערר

9. בנימוקי הערר ובדיון שנערך לפניי, טען בא-כוח העורר כי שגה בית המשפט המחוזי בקבעו כי קיימות ראיות לכאורה בתיק, וכי עדויות המתלוננים הינן עדויות כבושות אשר "זוהמו" על-ידי השיחות בין ההורים למתלוננים. עוד טען, כי לא מתקיימת עילת מעצר, לאור התנהלותו של העורר לאחר מעצרו, עברו הנקי וחומרן הפחותה של העבירות, ועל כן ביקש לשחרר את העורר לחלופת מעצר באופן מידי.

10. מנגד, באת-כוח המשיבה הפנתה לעיקרי הטיעון כפי שהונחו בפני בית המשפט המחוזי (ב1), שכללו פירוט עיקרי הראיות הלכאוריות ועדויות נוספות, אשר לשיטת המשיבה מחזקות את גרסת המתלוננים, כמו גם פירוט תמציתי של גרסת העורר בהתייחס למגע הגופני והמיני המיוחס לו.

עוד פורטו בעיקרי הטיעון עילות המעצר, ובהסתמך על המעשים המיוחסים לעורר נטען כי מעשים אלה מלמדים על "היעדר שליטה" ו"מסוכנות גבוהה".

בנוסף, נטען כי קיים חשש מהשפעה שלילית של החלטה לשחרר את העורר על מצבם הנפשי של המתלוננים, וכי שחרורו "יביא לנסיגה במצבם הנפשי של הקטינים באופן שעלול לסכל את עדותם - חשש המקיים עילת מעצר של שיבוש הליכי משפט".

בסיכומי של דבר, המשיבה סומכת ידיה על החלטת בית המשפט המחוזי, אשר לשיטתה נותנת מענה לכל אחת מטענות העורר.

דיון והכרעה

11. דין הערר להידחות.

בא כוח העורר עשה ככל יכולתו למזער מעוצמתן של הראיות הלכאוריות ודבר קיומה, אם בכלל, של עילת מעצר במקרה דנן.

עיון בהחלטתו של בית המשפט המחוזי מלמד על בחינה מפורטת של הראיות הלכאוריות בעניינו של העורר. לנוכח טיעוני בא-כוח העורר, עיינתי אף אני בראיות הלכאוריות להן טוענת באת כוח המשיבה, ואני סבור כי ראיות אלה חובקות את העורר במספר מעגלים.

12. המעגל האחד כולל את האמור בהודעות המתלוננים, המסבכות על פניו את העורר במיחוס לו בכתב האישום. בית המשפט המחוזי אף נתן ביטוי לכך תוך שהוא מפנה, בין היתר, לדברים הבאים: גרסת א.א., שתיאר כיצד ידו המלטפת של העורר "גלשה" בשלושה מקרים ונגעה לו גם באיבר מינו; אמרות המתלונן ב.ב., שסיפר על טיפול העורר במפשעתו, אחרי שהלה החליט כי יש למתלונן שריר תפוס והסביר לו כי הטיפול נועד לסייע לו; וכן אמירותיו של ג.ג., שציין את ליטוף ישבנו והעברת היד של העורר על איבר מינו. אסתפק באלה, ואציין כי יש ממש בקביעת בית המשפט המחוזי כי אמרות המתלוננים מלמדות כי מדובר בגרסאות סדורות ומלאות.

13. מעגל נוסף של ראיות לכאוריות ניתן למצוא באמור בהודעתה של אימו של ג.ג., התרשמות חוקרת הילדים וכן מצבם הנפשי של המתלוננים. העורר עצמו אישר בהודעותיו את דבר קיום הפגישות האישיות עם המתלוננים וכן חלק מהמעשים הפיזיים המיוחסים לו, דוגמת הושבת המתלוננים על ברכיו, אך הכחיש כי נגע באיבר מינם או כי היה גוון מיני כלשהו במעשיו, אותם הסביר כמגע "רגיל" במסגרת תפקידו כמאמן.

יוצא אפוא כי בדין קבע בית המשפט המחוזי את דבר קיומן של ראיות לכאוריות להוכחת המיחוס לעורר בכתב האישום נגדו.

14. חומר הראיות הלכאוריות מלמד על קיומו של קשר הדוק ביותר בין העורר למתלוננים. כן עולה ממנוהחשש של מי מהם מפני מפגש עם העורר, תחושותיהם הקשות של המתלוננים לנוכח החקירה ובעקבותיה גם מעצרו, ואף מצוקה נפשית של אחד המתלוננים, כפי שעולה מהמסמכים של "רימונים", המרכז האזורי לטיפול בפגיעות מיניות בקרב ילדים (ב2).

15. בנסיבות העניין, אני סבור כי מתקיימות בעניינו של העורר עילות מעצר של מסוכנות וחשש לשיבוש הליכים, כקביעתו של בית המשפט המחוזי. יתירה מזו, במקרה דנן לא ניתן להתעלם אף מהחשש לשלומם הנפשי של מתלוננים, ואני סבור כי בית המשפט מצא את האיזון הראוי והמידתי בקביעה כי מעצרו יארך עד ליום 27.10.2021.

16. לבסוף, החלטתי להימנע מחיוב בא כוח העורר בהוצאות אישיות בשל התנהלותו בבוקר הדיון, כמבוקש על-ידי באת-כוח המשיבה.

17. אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, ל' בתשרי התשפ"ב (6.10.2021).

שׁוֹפֵט

עמוד 5

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©